

G. P. Thalbitzer.

(Født 5. Novbr. 1833 — død 24. April 1917.)

Vort Landbrug har ved Forpagter *Thalbitzers* Død mistet en af de faa Veteraner, der endnu er tilbage af den Generation, som i forrige Aarhundredes sidste Tredjedel ledede dets Foreningsliv. Det er ikke blot de døde, der rider hurtigt, men i vor rastløse Tidsalder glemmes hastigt ogsaa de Mænd, der i nogen Tid har levet i tilbagetrukken Stilhed, og for det unge Slægtled var *Thalbitzers* Navn og Gerning vist nærmest ubekendt. Men de Mænd, der har kendt og arbejdet sammen med ham, har modtaget Budskabet om hans Bortgang med Vemod og vil trofast bevare Mindet om hans mandige, vennesæle og joviale Personlighed, hans smukke, ridderlige Skikkelse og hans dygtige Virken indenfor vort Landbrugs Foreningsliv.

Gerhard Peter Thalbitzer var født paa Herregaarden Cathrinedal ved Taastrup som Søn af den bekendte Landmand og Bondeven, Etatsraad *C. V. Thalbitzer*. Han lærte Landvæsenet paa Gunderslevholm, Gylden-

sten og Gammelgaard, overtog 1858 Forpagtningen af Lundbygaard ved Præstø og 1866 af Thurebyholm under Grevskabet Bregentved; 1910 forlod han Thurebyholm og flyttede til København.

Det offentlige Liv lagde selvfølgelig hurtig Beslag paa den begavede og virkelystne Mand. Han blev efterhaanden Landvæsenskommissær, Sogneraadformand og Amdsraadsmedlem, Medlem af Jernbaneraadet og fra 1860 til 1881 af Bestyrelsen for Præstø Amds Landboforening, de senere Aar som Formand. I de Aar, han virkede i Amtet, blev næppe noget Foretagende af Betydning sat i Værk, uden han var medvirkende, og en Mængde Mennesker af alle Samfundslag søgte ham som en altid hjælpsom og praktisk Raadgiver. — I December 1878 indvalgte han, af Landboforeningerne i Præstø Amt, i Landhusholdningsselskabets Bestyrelsesraad, i hvilket han sad til December 1908, altsaa i 30 Aar, af alle indenfor Selskabet skattet for den loyale Støtte, han altid ydede det, i Raadets Forhandlinger og i dets Forhold udadtil. Ved sin Fratrædelse udtalte han sin store Veneration for Selskabet, som han haabede maatte bestaa gennem Tiderne, »thi jeg anser det for en stor Lykke at have et saa gammelt og anset Selskab her i Landet«.

Thalbitzers Hovedfortjeneste af Landbruget maa søges i, at han er Faderen til De samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift. Han formaaede Lensgreve *Holstein-Holsteinborg* til at være Medindbyder til et Møde i Juni Maaned i København 1879, i hvilket de sjællandske Landboforeningers Formænd deltog. Paa Mødet blev Grundlaget for Samvirksomheden lagt, og et Udvalg blev nedsat til at udarbejde Love. Den første Affattelse af Lovudkastet blev overdraget *Thalbitzer* og Proprietær *Barner*, Mørdrupgaard, og med et Par Ændringer vedtoges Udkastet ved en Sammenkomst den 12. Februar 1880, medens Foreningernes Bestyrelse valgtes paa et »konstituerende Delegeretmøde« den

28. Maj s. A. paa »Hotel Prinsen« i Roskilde. I den »Jubilæumsbog«, som Samvirksomheden udgav i 1905, hedder det, at paa Delegeretmødet »vedtoges det med stor Akklamation at besætte Formands- og Næstformandsposten med Baron *Wedell-Wedellsborg*, Overdrevsgaarden, og Forpagter *Thalbitzer*, idet det overdroges disse selv at enes om Posternes Fordeling. De blev bogstaveligt talt lukkede inde i et Værelse, og efter to Timers lange Forhandlinger gav Baron *Wedell* endelig Køb; han overtog Formandsposten og *Thalbitzer* blev Næstformand«.

Han beklædte dette Hverv til 1897, og han røgtede det udmærket. De, der har deltaget i de sjællandske Delegeretmøder i hine Aar, vil mindes hans høje, smukke Skikkelse, hans af Erfaring og sund Fornuft prægede Deltagelse i Forhandlingerne, hans Jovialitet og Lune ved de muntre Sammenkomster. Han var en vennesæl Mand med Interesse for Menneskeskæbner, altid parat til at række en hjælpende Haand eller sætte Skulderen til, naar noget skulde bringes i Lave. Derfor knyttede han ogsaa mange til sig som Venner, og han var i sit Venskab en trofast Mand.

Thalbitzer var da, alt i alt, en Type paa noget af det bedste og mest karakteristiske i den Generation af Landmænd, som hørte til de ledende i det 19. Aarhundredes sidste Trediedel. Dygtige, retsindige, myndige Mænd med et sikkert og sobert Blik paa Livets reale Forhold, med megen Bonsens, med Vilje og med Evne til at arbejde for det heles Vel. Deres dygtige Indsats i vort Landbrug vil bevare Mindet om denne Generation af danske Landmænd.